

Socijalni slučaj

miercuri, 31 martie 2010

Po injem se sve eš e pitati što se nama ljudima uop e doga a u zadnje vrijeme: novaca ima sve manje, nesigurnost sutrašnjeg dana sve više raste, nezaposlenost tako er raste, dok oni koji su ipak imali sre sa uvati svoja posla zara uju manje novaca uz sve ve i napor i trud na radnome mjestu.

Manje više svi mi osje amo da nam dani uistinu postaju teži – kao da je odjednom nestala ona udobnost našeg života – a rije „kriza” vrsto se zaliјepila na usnama svih nas. O njoj možemo pro itati gotovo u svim novinama, ujemo je opet na radiju i gledamo potresna krizna izvješ a na televiziji. Pitam se onda kako sve ovo utje e na ponašanje ljudi, da li postajemo više sebi ni u takvim okolnostima kada zaokupljenost svakodnevnicom ne ostavlja nam vremena misliti i na one oko sebe, ili se pak u dubini naše duše uvamo spremni da u bilo koji as sko imo u pomo nekome koji se nalazi u težem položaju. Jedan od odgovora pružili su mi stanovnici Klokoti a. Oni su, negdje na po etku ovog mjeseca, po eli skupljati novac od ruku do ruku kako bi došli u pomo dvadesetogodišnjaku Mariusu Ciobanu. Oduvijek je dobar i lagodan život bio stran ovome mladome ovjeku. Teške uvjete življenja dijeli zajedno s njegovom obitelji – majkom i petnaestogodišnjom sestrom – u jednoj maloj sobici u domu njegovog djeda. Socijalna pomo u svoti 150 leja, koju podižu svakog mjeseca iz op ine Lupak, jedini je njihov prihod. U zadnje vrijeme zdravstveno se stanje Mariusa pogoršalo, a nakon lije ni kih pregleda bio je suspektan od hepatitis B (na sre u to još uvijek nije potvr eno!). I, kao da to nije dovoljno, zbog pogoršanja odnosa s njegovim djedom, Mariusovoj obitelji prijeti izbacivanje iz ku e. Klokoti anje nisu ostali ravnodušni pa su pronašli jedno mogu e rješenje tome problemu. Jedna nenaseljena ku a u Klokoti u mogla bi im privremeno poslužiti u situaciji da se nesretni scenarij dogodi. Ali kao svaka opuštena ku a i ova treba novaca kako bi postala spremna primiti svoje nove stanare. A novaca nema...

Zapo eo sam govoriti u ovome lanku o novostvorenoj ekonomskoj krizi koja, bez sumnje, utje e na naše živote na nepoželjne na ine i dovodi nam teške novane probleme, ali kada nam se u pojedinim trenucima ini da nam je najteže na svijetu, moramo otvoriti o i i srca svoja i pogledati naokolo jer emo sigurno vidjeti ljude ije nevolje nadmašuju naše. Ho emo li tada iz naše neimaštine izdvojiti mali dio i pružiti njima, ili emo gledati dalje svoju bijedu s uvjerenjem da svaki mora jedino sebi pomo i? Daniel Lucacela